

[PIĘKRZENIE *sb n*

G sg piękrz(e)nią.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.: piększenie s.v. piększyć.

Upiększanie się; comptus, exornatio, falsus caudor, lenocinium, mangonium, quaesitus Cn: Oná [...] czynić tego niechciała: ále ták iako pierwey niedbále lię vbierała. Nie było to miło mątce/ á lamá odmienić iey nie mogąc/ ná nię fiołtrę iey Bonawenturę [...] náprawiła: áby ią do piękrzenia námowiła. SkarŻyw 375.

Cf [PIĘKRZENIE SIĘ], PIĘKRZYĆ SIĘ

KW